

A TEREMTÉS NYOLCADIK NAPJA

14/1 A ROSSZ HÍR KÖZLÉSE

Páros feladatlap

Visszaemlékezések

A kórház folyosóján álltam, más kismamákkal beszélgetve, amikor az orvos odakiáltotta: „Anyuka, downos a gyermeke!” Így tudtam meg a hírt... Azt hittem, elájulok.

Napokig nem láthattam a kicsit. Az orvosok és a nővérek sugdolóztak az ágyam felett, csak velem nem közölték a rossz hírt, hogy Gabi Down-kóros.

Az orvos megállt az ágyam mellett. „Az ön fia mongolidióta” – mondta. Aztán elsietett.

A szülés után néhány órával közölték velem, hogy Botond Down-szindrómával született. A kórházban a többi kismamától távol, külön szobában helyeztek el. Senki semmi nem mondott, hogy mire számíthatok. De utaltak rá, hogy ha akarom, ott hagyhatom a kicsit.

Villámcsapásként ért, amikor egy hónappal a szülés után értesített a kórház, hogy a lányom súlyos kromoszóma-rendellenességgel, Down-szindrómával jött a világra. Addig ezt senki sem jelezte. Azóta tudom, hogy a Down jegyei avatott szemnek a születés utáni pillanatokban fölismerhetők. Hanga első gyerek volt. A hír közléséig számomra a világ legtökéletesebb kisbabája.

Feladat

Képzeljétek magatokat egy szülészorvos helyébe, aki rögtön látja, hogy az életre segített kisbaba sérülten, Down-szindrómával született. Hogyan tudnátok kíméletes módon közölni a rossz hírt az anyukával? Írjátok le a javaslatotokat! Jellemezzétek azokat a körülményeket is, amelyek között sok kerülne!

A körülmények:

.....

Az elhangzó szavak:

.....

.....

.....

.....

.....

14/2A ÉS A NYOLCADIK NAPON...

(Nők Lapja, 2005. március 16.)

Az „És a nyolcadik napon...” című kamaradarabot a Thália Színházban játszották 2005-től.

A darab szerzője és főszereplője: Szalay Kriszta. Gyermek szereplője: Kiss Botond.

Nehéz pillanatok a színpadon

Mivel húsz évvel ezelőtt pár évig egy szeretetotthonban dolgoztam – mondja Kriszta –, ahol számtalan fogyatékos emberrel kapcsolatba kerültem – sétáltattam, pelenkáztam őket –, számomra nem újdonság feltétel nélkül elfogadni valakit, aki más, de arra érdemes. Egyértelmű volt, hogy Down-szindrómás gyerek játssza majd ezt a szerepet, hiszen, ha nem, akkor mivel adok én többet, mit tudok megmutatni egy szimpla szerepjátékban? Azért izgultam csak, hogy működik-e az, amit megálmodtam. De mivel Boti „integrálva van”, csodálatos módon éli az életét, remekül tudunk vele dolgozni, és egy új baráttal is gazdagodtunk. A próbán közösen találtunk ki néhány szituációt, de volt, ahol ragaszkodtam az eredeti szöveghez, és volt, ahol az ő kívánsága valósult meg. Előadás közben nincs improvizáció, hiszen neki is kell a biztonság, az állandóság. Nehéz munka volt, de nem Boti jelentette a problémát, ellenkezőleg, ő óriási erőt ad mindannyiunknak...

Nehéz pillanatok az életben

Kriszta megbízható gyermekszereplőt keresett – meséli Gabi, Botond anyukája –, de mögötte egy családot is – élményekkel, történetekkel. Sokat beszélgettünk...

Amikor megszületett a gyermekünk, még évekig nem tudhattuk, mit rejt magában ez a kis test. Nekem orvos végzettséggel is nehéz volt a gyakorlatban felépíteni mindazt, amit elméletben már tudtam. Itt már nem segítségnyújtásról volt szó, hanem élő, állandóan jelen lévő feladatokról, amelyekre megoldásokat kellett találni. Természetesen voltak kétségbeesett hónapjaink, de azt hiszem, kellenek a mélypontok is ahhoz, hogy meg tudjuk érteni a feladat nagyságát. Ha valaki azonnal azt mondja, hogy én ezt meg tudom oldani, akkor ő még nem nézett szembe igazán a kérdéssel. El kell felejteni például hosszú távban gondolkodni. Mi csak egy héten, egy hónapon belül sejtethetjük, hogy mi fog történni Botival. De ahogy a darabban sincs túlhangsúlyozva, a mi életünkben is csak pár hónapig tartott a reménytelenség.

Mosoly és könnyek nálunk gyakran együtt járnak... Láttam már Botit színpadon, az első nyilvános próbán mégis a tanáraival együtt sírtunk. Tíz év munkájának a gyümölcsét látjuk most, pedig sokszor azt hittük, hogy semmi eredménye sem lesz a képzésnek. Ilyenkor képtelen vagyok szabályozni az érzelmeimet, pedig most már tudatosan figyelek arra, hogy a kisfiam ne vegye észre, ha sírok. Ő úgy értelmezi, hogy anyának valami fáj, szomorú, és azonnal leáll, visszahúzódik, nehogy tovább bántson. Rengeteg érzelem van benne, nagyon örül a legapróbb dolognak is, és sokat tud adni nekünk, a szüleinek és a testvéreinek. Tényleg rózsaszín vele a világ. Nagyon élvezi a próbákat, az előadásokat is. Érzi, hogy neki itt feladata van, aminek fáradhatatlanul igyekszik eleget tenni. Szereti megmutatni, ha valamit jól csinál, és ha erre pozitív megerősítéssel reagálnak, akkor aztán tényleg szárnyakat kap. Nagyon jó boldognak látni, és csak remélni tudjuk, hogy ennek következtében nem állít majd túl nagy kihívásokat.

14/2B ÉS A NYOLCADIK NAPON...*Csoportos feladatlap*

A színdarab tíz év történetét meséli el – attól a pillanattól kezdve, hogy a már nem teljesen fiatal főszereplő megtudja, egy alkalmi kapcsolata eredményeként gyermeket vár. Láthatjuk, hogyan esik kétségbe a hír hallatán, amikor kiderül, hogy a gyermek nem egészséges. Halljuk a család, a barátok, ismerősök sokféle reakcióját, és végigkísérhetjük azt a folyamatot, amelynek során lassan szoros kapcsolat épül fel a gyermek és környezete között – míg végül a kislány egy Down-osoknál gyakori betegségben életét veszti.

Próbáljatok meg közösen válaszolni a cikk alapján az alábbi kérdésekre!

1. Vajon miért írta meg a szerző ezt a darabot?

.....

.....

.....

.....

.....

2. Mi mindent jelenthet az az utalás a cikkben, hogy Boti „integrálva van”?

.....

.....

.....

.....

.....

3. Milyen fajta nehézségek érezhető ki az édesanya szavaiból?

.....

.....

.....

.....

.....

14/3 BEFOGADÓ INTÉZMÉNYEK*Csoportos feladatlap*

Régebben természetesen volt, hogy a valamilyen szempontból sérült gyermekeket a többiekől elválasztva, külön gyógypedagógiai intézményekben nevelték. Ma már egyre több az olyan óvoda és iskola a világban, ahol együtt vannak az ép és a sérült gyerekek.

Gondoljátok át, és írjátok le, milyen előnyei és milyen nehézségei lehetnek az együttnevelésnek az egyik, illetve a másik fél szempontjából!

	A sérültek szempontjából	Az egészségesek szempontjából
Előnyök		
Nehézségek		

Próbáljátok meg összegezni, hogy szerintetek melyek a legfontosabb, s ezért meghatározhatónak tekinthető érvek a fenti gondolatok közül!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

14/4 BEFOGADÓ TÁRSADALOM

Csoportos feladatlap

1. feladat

Ma már Magyarországon is sok olyan civil szervezet van, amelyeknek az a fő célja, hogy elősegítse az értelmi sérültek társadalmi befogadását. Kutassatok fel ilyen szervezeteket az internet segítségével. A többi csoporttal egyeztetve (hogymindenki mással foglalkozzon), válasszatok ki közülük egyet, és ismerkedjétek meg a tevékenységével.

Ismertessétek a kiválasztott szervezet munkáját 1-2 percben a következő órán!

2. feladat

Gyűjtsétek össze, és hozzatok magatokkal a következő órára 3-4 olyan képet, amelyről úgy érzitek, hogy szépen kifejezi a társadalmi befogadás gondolatát! A képek felkerülhetnek majd a közös poszterre.

3. feladat

Beszélgessétek a körülöttetek élő emberekkel, és gyűjtsétek gondolatokat, véleményeket, esetleírásokat, amelyekből kiderül, hogy a társadalom különböző tagjai mit éreznek, hogyan reagálnak, amikor egy fogyatékos emberrel találkoznak. Írjátok le ezeket kis cédulákra, amiket fel lehet majd ragasztani a közös poszterre!

MEGOLDÁSI TERV

Részfeladatok	Közreműködő	Határidő

